

የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ሃይማኖትና ሥርዓት
The Ethiopian Orthodox Tewahido Church Faith and Order

www.ethiopianorthodox.org

አውሬው ማነው?

666

በሰመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ አሐዱ አምላክ አሜን።
«እንግዲህ እንደ ጥበበኞች እንጂ ጥበብ እንደሌላቸው ሳይሆን እንዴት እንድትመላለሱ በጥንቃቄ ተጠበቁ ቀኞቹ ክፉዎች ናቸውና ዘመኑን ዋጁ።» ኤፌ.5፥15-16

ይህንን ቃል የተናገረው ታላቁ ሐዋርያ ብርሃነ ዓለም ቅዱስ ጳውሎስ ሲሆን ቃሉም የተነገረው ለኤፌሶን ክርስቲያኖች ነው። ይህ ቃል የተነገረበት ምክንያት በወቅቱ የነበሩት የኤፌሶን ምዕመናን ከሐዋርያት በተማሩትና በተረዱት እውነተኛና ቀጥተኛ ትምህርት ጸንተውራሳቸውን በዘመኑ ከነበረው የሰህተትና የክህደት እርሾ ጠብቀው በቀናው የሕይወት መንገድ ላይ በጥበብና በማስተዋል እንዲመላለሱ ነው። ኤር 6፥16 ማቴ16፥5-12 2ጢሞ.3፥13-14

መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በቅዱስ ወንጌል «ምሳሌውን ከበለስ ተማሩ። ጫፍዋ ሲለሰልሰ ቅጠልዋም ሲያቆጠቁጥ ያን ጊዜ በጋ እንደቀረበ ታውቃላችሁ። እንዲሁ እናንተ ደግሞ ይህን ስታዩ በደጅ እንደቀረበ እውቁ።» በማለት በዘመናችንና በጊዜያችን ከምናየው፤ ከምንሰማውና እንዲሁም ከሚሆነው ነገር ሁሉ በማስተዋል ልንማር እንደሚገባን አስተምሮናል። «እንደ እባብ ልባሞች እንደ ርግብም የዋሆችሁኑ።» ማቴ.10፥16 እንደተባለ እኛም ዛሬ እንደ ኤፌሶን ክርስቲያኖች ዘመኑን ልንዋጅ፤ ልንመረመርና ልናውቅበት ይገባል። ኢዮብ.8፥8-10 ምሳ.22፥6-28 2ኛ.ጴጥ1፥10 1ኛ.ጢሞ.3፥1-17

የዓለም ገጽታ ባልተጠበቀ ሁኔታ እየተለወጠ ዘመኑ ከሸማኔ መወርወሪያ ይልቅ እየፈጠነ ነው። ሁሉም ነገር በከፍተኛ ፍጥነት ወደ ፍጻሜ ዘመን እየተጓዘ ነው። ክስተቶች የዳግም ምጽአትን ምልክቶች እያሳዩ ነው። «666» ነገርም የዓለምን ትኩረት እየሳበው ነው። የ666 ማንነት ዓለምን እያከራከረ ነው። የተለያዩ አመለካከቶችም በዚህ ትንግርት ዙሪያ በመሸከርከር ላይ ናቸው። በተለይም በአሁኑ ጊዜ ከባሕር ይወጣል የተባለው አውሬ መንፈስ በዓለም ላይ ሰፍኗል ለማለት ይቻላል። ለመሆኑ መጭው አውሬ ማነው? የሚነሳውስ ከየት ነው? የአውሬው ቁጥር የተባለው የ666 ምስጢራዊ ፍቺስ ምንድን ነው? የእነዚህ ህን መሠረታዊ መጠይቆች መልስ በዚህ ጽሑፍ ውስጥ ከዚህ እንደሚከተለው እንመለከታለን።

ይህን በራዕይ 13፥1 ላይ አውሬ ተብሎ የተጻፈውን ራዕይ በታናሽ እስያ ውስጥ በምትገኘው ፍጥም በምትባል ደሴት እንዳለ በእግዚአብሔር ቅዱስ ፈቃድ በታላቁ የእግዚአብሔር መልአክ መሪነት አስተርጓሚነት ያየው በቤተ ክርስቲያናችን ታዕታብ ተብሎ የሚጠራው ፍቁረ እግዚአ/የጌታ ወዳጅ/ የሆነው ሐዋርያው ቅዱስ ዮሐንስ ነው። (ራዕይ 1፥9-11) በቤተ ክርስቲያናችን የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት መሠረት ይህ የዮሐንስ ራዕይ መጽሐፍ የኢዲስ ኪዳን የትንቢት መጽሐፍ በመባል ይታወቃል። ምክንያቱም ስለ ዓለም ፍጻሜና ወደፊት ስለሚሆነው ነገር ስለሚናገርና ስለሚተነብይ ነው። ስለዚህ ራዕይ ሲባል ወደፊት ስለሚሆነው ነገር የሚገልጽና የሚያስረዳ ከእግዚአብሔር የሚሰጥ ስማያዊ የሆነ ታላቅ መንፈሳዊ ጸጋና ምስጢር ስለሆነ ትርጓሜው የሚፈታው በራሱ ማለትም የራዕዩ ገላጭ በሆነው በእግዚአብሔር ቅዱስ መንፈስ መሪነት ብቻ ነው። ማቴ.16፥16 1ኛዮ.2፥10-14 ቆላ.4፥3 2ጴጥ.1፥20

ይህን የቅዱስ ዮሐንስ ራዕይ ቅዱሳን የቤተ ክርስቲያን አባቶች በመንፈስ ቅዱስ ምስጢር ገላጭነት ተመርተው እጅግ በሚያስደንቅ መንፈሳዊ ምስጢር ተርጉመውታል። የ666ትን ምስጢራዊ ፍቺ የዚህ ዓለም ጠበብቶች (scholars) በምን ዓይነት ሁኔታ እንደሚመለከቱትና ኦርቶዶክሳዊት ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያናችን ደግሞ እንዴት በምስጢር አራቅቃና ተርጉማ እንደምታስተምር ከዚህ ቀጥሎ እንመለከታለን።

የዚህ ዓለም ጠበብቶች «የአውራጃው መለያ ቁጥር ስድስት መቶ ስድሳ ስድስት ነው» የሚለውን በመያዝ ይህ ታላቅ የባሕር አውራጃ የዘመናችን የቴክኖሎጂ ውጤት የሆነው ኮምፒዩተር (computer) ነው የሚል አመለካከት አላቸው። እነዚህ የኮምፒዩተር ሰዎች ለዚህ የተሳሳተ አመለካከታቸው እንደ ማስረጃ አድርገው የሚያቀርቡት ነገር አለ። ይኸውም ከA- Z (ከኤ-ዜድ) ያሉትን የእንግሊዝኛ ፊደላት (Alpabet) ይጽፉና ለA-1፤ ለB-2፤ ለC-3፤ ለZ-26 ተራ ቁጥሮችን ይስጣሉ። ከዚህም እያንዳንዱን በ6 ያባዙታል። ከዚህ በኋላ በእንግሊዘኛው ፊደል ኮምፒዩተር (computer) ብለው ይጽፉና ከሊቡቱ ውስጥ የእያንዳንዱ ፊደል ቁጥር በማውጣት ሲደምሩት ውጤቱ ስድስት መቶ ስድሳ ስድስት 666 ይሆናል። ይህም የመጭው አውራጃ የመለያ ቁጥሩ ማለት ነው። ስሌቱን ከዚህ እንደሚከተለው እንገልጻለን።

A. 1 x 6=6	J. 10 x 6=60	S. 19 x 6=114
B. 2 x 6=12	K. 11 x 6=66	T. 20 x 6=120
C. 3 x 6=18	L. 12 x 6=72	U. 21 x 6=126
D. 4 x 6=24	M. 13 x 6=78	V. 22 x 6=132
E. 5 x 6=30	N. 14 x 6=84	W. 23 x 6=138
F. 6 x 6=36	O. 15 x 6=90	X. 24 x 6=144
G. 7 x 6=42	P. 16 x 6=96	Y. 25 x 6=150
H. 8 x 6=48	Q. 17 x 6=102	Z. 26 x 6=156
I. 9 x 6=54	R. 18 x 6=180	

ኮምፒዩተር (Computer) የሚለው ቃል በእንግሊዘኛው ስምንት ፊደላት አሉት። ከላይ እንደተመለከትነው እያንዳንዱ ፊደል የያዘውን ቁጥር አውጥተን ስንደምር 666 ይሆናል።

C.18	T.120
O.90	E.30
M.78	R.108
P.96	666
U.126	

ይህን የሒሳብ አቀማመጥ መሠረት በማድረግ የዚህ ዓለም ጠበብቶች መጭው አውራጃ ኮምፒዩተር ነው የሚል መደምደሚያ ላይ ደርሰዋል ። ዳሩ ግን በዮሐንስ ራዕይ ምዕ.13፤1 ላይ የተጠቀሰው የባሕር አውራጃ በመጽሐፍ ቅዱስ አገላለጽ ኮምፒተር አይደለም ሊሆንም አይችልም። በመጽሐፍ ቅዱስ አገላለጽ መጭው አውራጃ ኮምፒዩተር ሳይሆን የዕለተ አርብ ፍጥረት የሆነና ቁመቱም ሦስት ክንድ ከሰንዘር የሆነው ሰው ነው። 2ኛ ተሰ. 2፤1-5 ራዕይ 13፤18

«በ2ኛ ተሰ. 2፤1-5 ላይ ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ እንደገለጸው በተሰሎንቄ ከተማ ስለ ዳግማ ምጽአት ያልሆነና የተሳሳተ ነገር ይወራ ስለነበር በወቅቱ የነበሩ ክርስቲያኖች የማጽናኛ መልእክቱን ሲጽፍ «የአመጽ ሰው እርሱም የጥፋት ልጅ» የተባለው አውራ (ሐሰዊ መሲሕ) ሳይገለጥ ክርስቶስ ዳግማ አይመጣም በማለት ሰብአዊ ፍጡር መሆኑን ገልጸዋል። በዚህም ይህ በራዕይ 13 ላይ አውራ የተባለው ሰው የሚሠራውና የሚያዘው የሰው የሥራ ውጤት የሆነው ኮምፒዩተር እንዳልሆነ በግልጽ አስረድቷል።

በራዕይ 13፤18 ላይ ደግሞ ሐዋርያው ቅዱስ ዮሐንስ ሲጽፍ «አእምሮ ያለው የአውራጃውን ቁጥር ይቆጠረው ቁጥሩ የሰው ቁጥር ነውና ቁጥሩም ስድስት መቶ ስድሳ ስድስት ነው።» ብሏል። ይህም ማለት ብልህና አዋቂ አስተዋይም የሆነ ዕውቀት ያለው የሐሳዊ መሲሕን መጠኑን ያውቃል። በሰው ልክ መጠን ሦስት ክንድ ከሰንዘር ቁመት ያለው ነው። ስድስት መቶ ስድሳ ስድስት አስራው (ጅማቶች) ያሉት የዕለተ አርብ ፍጥረት (ሰብአዊ ፍጡር) ነው ማለት ነው። በሃይማኖት አባቶች ትምህርት የማንኛውም ሰው ጅማት (ሥር) 666 ነው። ይህንንም አክሲማርስ የተባለው የቤተ ክርስቲያናችን የሥነ ፍጥረት መጽሐፍ ያስረዳል። ስለዚህ ይህ አውራ ተብሎ የተጠቀሰው ሐሳዊ መሲሕም ከሰው ወገን የሆነ በዕለተ አርብ የተፈጠረ የአዳም ወገን እንጂ ሌላ ፍጥረት አለመሆኑን ሐዋርያው ቅዱስ ዮሐንስ ሲገልጽ «ቁጥሩም የሰው ቁጥር ነው» አለ። ከዚህ የምንረዳው መጭው አውራ (ሐሳዊ መሲሕ) ኮምፒዩተር ሳይሆን ሰው መሆኑን ነው።

ከዚህ በመቀጠል ደግሞ መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በዮሐ. 8፤47 ላይ «ከእግዚአብሔር የሆነ ሁሉ የእግዚአብሔርን ቃል ይስማል።» እንዳለ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ትርጓሜውንና ምስጢሩን እንመለከታለን። በራዕይ 13፤1 ላይ ሐዋርያው ቅዱስ ዮሐንስ «አንድም አውራ ከባሕር ሲወጣ አየሁ አስር ቀን

ዶችና ሰባት ራሶች ነበሩት፤ በቀንዶቹም ላይ አስር ዘውዶች በራሰሶቹም ላይ የሰድብ ስም ነበረ።» ይላል ።

የስሙም የቁጥር ቀመር በሊቃውንት አነጋገር እንዲህ

መ	=ሜም	=40
ር	=ራስ	=200
ም	=ሜም	=40
ያ	=ዮድ	=10
ዎ	=ዋው	=6
አ	=ኤ	=70
ሰ	=ሳን	=300

666 ይሆናል።

ይህንን የሰሌት ቀመር አመሳጥረው ያዘጋጁ መተኪያ የሌላቸው የቤተ ክርስቲያናችን ማለትም የ ኦርቶዶክሳዊት ተዋህዶ ቤተ ክርስቲያን ብርቅዬ የሃይማኖት ሊቃውንት (ልጆች) ናቸው።

ባሕር የተባለች ማን ናት? አስር ቀንዶች የተባሉት ምንድን ናቸው? ሰባት ራሶች የተባሉት ስም እንደማን ናቸው? ዘንድውስ ማነው?

ባሕር፦ የተባለችው ይህች ተለዋዋጭና ብልጭልጭ ዓለም ናት። በባሕር ውስጥ የተለያዩ ፍጥረታት (የ ውኃ ውስጥ አውሬዎች) አሳ፤ ጉማሬ፤ አዞ፤ አሳ እንባሪ የመሳሰሉት ይኖራሉ። በምድር ላይም በተፈጥ ሮአቸው ሰበአዊ ሆነው በግብራቸው በሥራቸው ደግሞ የተለያዩ ስዎች ይኖሩባቸዋል። በቅድስና የሚኖሩ እ ንዳሉ ሁሉ በርኩሰትም የሚኖሩ አሉ። እንዲሁም በባሕር ውስጥ ደጋግ ፍጥረታት እንዳሉ ሁሉ በምድር ም ላይ ደጋግ ስዎች አሉ። ታዲያ ባሕር ከማለት መሬት ማለት አይቀለውም? ቢሉ ባሕር የረጋ አይደለ ም፤ መሬትም በጦርነት በሰደት፤ በረሃብ ስትታወክ የምትኖር ስለሆነ የረጋች አይደለችም። በመሆኑም « አውሬው ከባሕር ወጣ » ሲል አውሬ የተባለው ሐሳዊ መሰረት ነው። «ከባሕር ወጣ» ማለቱ ደግሞ የሐሳ ዊ መሰረት ስልጣኑ በመጀመሪያ አካባቢ የተረጋገጠ የተደለደለ እንደሚሆን መግለጹ ነው። ስለ ክፉ ሥ ሬው (ግብሩም) አውሬ ብሎታል።

አሥር ቀንዶችና ሰባት ራሶች የተባሉት ስምንድን ናቸው?

አሥር ቀንዶች፦ እዚህ ላይ ቀንድ ሲባል ቀንድ አይደለም። ምክንያቱም አውሬ የተባለው በቁሙ አው ሬ ሳይሆን ሰው ነው ብለናልና። ቀንድ የሚያገለግለው ጠላትን ለመውጋት ነው የሚበቅለውም ከጊዜ በኋ ላ ነው። እንዲሁም ይህ መሳቲ ከጊዜ በኋላ መንግሥቱን ሲያደለድል በሥሩ የሚሾማቸው ባለሥልጣናት ናቸው አሥር ቀንዶች የተባሉት። እነርሱም እንደ ቀንድ የእርሱ ተቃዋሚዎች እየወጡ ይጥላሉ። የሚ ታዘዙትና የሚያገለግሉትም እርሱን ብቻ ነው።

ሰባት ራሶች፦ የሚለው ገጽ-ንባብ ደግሞ ሁለት ትርጓሜና ፍቺ አለው። እነዚህም፦

1ኛ ሰባት ራሶች፦ የተባሉት የአውሬው (የሐሳዊ መሰረት) ዋና ተገዢ የሚሆኑ ሰባት ሀገሮች ናቸው። እነር ሱም ፋርስ፤ ባቢሎን፤ ግሪክ፤ ሜዶን፤ ግብጽ፤ ሮምና ኢየሩሳሌም ናቸው። እነዚህም ሰባት አገሮች ሐሳዊ መሰረት ቁጥጥር ሥር የሚሆኑና መላውን ዓለም በክሕደት ትምህርት በታላላቅ ምትሀታዊ ተአምራት የ ሚያስቱና የሚያናውጡ ናቸው።

2ኛ ሰባት ራሶች፦ የተባሉት በእነርሱ ማለትም በሐሳዊ መሰረት ዘመን የሚፈጸሙ ሰባቱ ዋና ዋና ኃጢአ ቶች ናቸው። እነዚህም ሰባቱ አርዕስተ ኃጣውዕ (የኃጢአት ራሶች) በመባል ይታወቃሉ።

- እነርሱም፦
1. ኃጢአተ አዳም (የአዳም ኃጢአት)
 2. ቅትለተ አቤል (የአቤል መገደል)
 3. ጥቅመ ሰናኦር (የሰናይር ህንፃ)

4. ኃጢአተ ሰዶም (የሰዶምና የገሞራ ሰዎች ኃጢአት)
5. ኃጢአተ እስራኤል (የእስራኤላውያን ኃጢአት)
6. ቅትለተ ዘካርያስ ካህን (የዘካርያስ ካህን መገደል)
7. ሞተ ወልደ እግዚአብሔር (የእግዚአብሔር ወልድ የኢየሱስ ክርስቶስ ሞት) ናቸው።

1ኛ ኃጢአተ አዳም፡- ማለቱ የአዳም ኃጢአት ማለት ነው። የመጀመሪያው ሰው አዳም አምላክነትንና ፈጣሪነትን ሰለፈለገና ሰለተመኘ አትብላ የተባለውን ዕፀ በለሰን በላ። በዚህም ከፈጣሪው ጋር ተጣልቶ ከክብር ቦታ ከገነት ተባርሮ ወጣ። አሁንም በዚህ በመጨረሻ ዘመን የሚነሳው ይህ ሐሳዊ መሲሕ እኔ አምላክ ነኝ፤ ፈጣሪ ነኝ ለእኔ ሰገዱ እያለ ይመጣል። በሞተ ወልደ እግዚአብሔር ተደምሰሳ የነበረችውም የአዳም ኃጢአት (አምላክነትን መሻት) በዚህ በሐሳዊ መሲሕ ዘመን አይላ ትፈጸማለች ማለት ነው። ዘፍ.3፣1-24 2ኛ ተሰ.2፣3-4

2ኛ ቅትለተ አቤል፡- ማለት የአቤል መገደል፤ መሞት ማለት ነው። አቤልና ቃዋል የአዳምና የሔዋን ልጆች ናቸው። ዘፍ.4፣1-12 ቃዋን ከአንድ ማኅፀን የወጣውን የገዛ መንድሙን በግፍና ጭካኔ በተሞላበት ሁኔታ ገድሎታል። አሁንም በዚህ በአውሬው (በሐሳዊ መሲሕ) ዘመን መገዳደል እጅግ ይበዛል፤ ርኅራኄ ከሰው ልጆች ዘንድ ትርቃለች፤ ወንድም ወንድሙን ይገድላል፤ እጎት እጎቷን ትገድላለች ማለት ነው። ማቴ.10፣21-36

3ኛ ጥቅመ ሰናኦር፡- ጥቅመ ሰናኦር ማለት የሰናኦር ሕንፃ (ግንብ) ማለት ነው። ባቢሎናውያን በአንድ ወቅት ስይጣን በልባቸው አድሮ፤ አይነ ልቡናቸውን በትዕቢት አሳውሮ፤ የማይታየውን ረቂቁን አምላክ እና የዋለን፤ የማይዳሰሰውንና የማይጨበጠውን እሳተ መለኮት የሆነውን አምላክ እንዳሰሰዋለን፤ እንጨብጠዋለን፤ በጦር ወግተን ከዙፋኑ እናወርደዋለን በማለት በእግዚአብሔር ላይ በትዕቢት ተነሳስተው ግንብ መገንባት ጀመሩ። በዚህን ጊዜ ልዩ ሦስት የሆነ ጌታ እግዚአብሔር «ንቡ ንረድ ወንከአው ነገሮሙ ለከለ ዳውያን» ማለትም «ኑ እንውረድ አንዱ የአንዱን ነገር እንዳይሰማው ቋንቋቸውን በዚያ እንደባልቀው» አሉ ዘፍ.11፣7 ወዲያውኑም ቋንቋቸው ተደበለቀባቸው ድንጋይ አቀብኝ ሲለው ውኃ፤ ውኃ አቀንለኝ ሲለው ደግሞ እንጨት ያቀብለው ጀመር፤ በዚህ ዓይነት ሁኔታ ቋንቋቸው ተደበለቀባቸዋል። እግዚአብሔርም በትዕቢታቸው ምክንያት በተናቸው። (መዝ.2፣5)

አሁንም በዚህ በሐሳዊ መሲሔ ዘመን ከዚህ እጅግ በረቀቀ ሁኔታ ቴክኖሎጂው ይራቀቃል፤ ይሰ ለጥናል። ሰዎችም እጅግ ኮምፒዩተራይዘድ በሆኑ መሣሪያዎች እግዚአብሔር ያለበትን ቦታ ለማግኘት ከጨረቃ አልፈው ይመጥቃሉ፤ እግዚአብሔርን ግን አያገኙትም፤ አያዩትም። እርሱ ግን ባለበት ቦታ ሆኖ ያያቸዋል፤ ይሳለቅባቸዋል፤ በመዓትም ያውካቸዋል። መዝ.2፣4-5 ት.አብድዩ 11፣1-4 በዚህን ጊዜ ሐሳዊ መሲሕ እግዚአብሔር የት አለ? አምላክ፤ ፈጣሪ እኔ ነኝ ይላል። ለዚህም ሙት ያስነሳል፤ እሳት ከሰማይ ያወርዳል፤ ታላላቅና ድንቅ ድንቅ ተአምራትን ያሳያል። ፀሐይና ጨረቃን በእጁ የያዘ አስመስሎ በም ትሐታዊ ተአምር ያሳያል። በዚህም እኔ እግዚአብሔር ነኝ ብሎ አዋጅ እያስነገረ በቤተ መቅደስ ይቀመጣል። በዚህን ጊዜ መላው ዓለም አውሬውን ማን ይሀለዋል? ማንስ ይመስለዋል? እያለ ይከተለዋል፤ ይሰግ ድለታል። ማቴ.24፣23-27 2ኛ ተሰ.2፣4 ራዕይ 13፣4።

4ኛ ኃጢአተ ሰዶም፡- ይህ ኃጢአተ ሰዶም ተብሎ የሚጠራው በሎጥ ዘመን በሰዶና በገሞራ የተገጸመው የኃጢአት ሥራ ነው። ሰዶምና ገሞራ በአንድ ወቅት ትእዛዝ እግዚአብሔርን አፍርሰው ሕጉንም ተላልፈው ለባሕርያቸው የማይሰማውንና የማይገባውን አንሰሳዊ ግብር በመፈጸማቸው እግዚአብሔር ተቆጥቶ ከሰማይ አሳትና ዲን አዝንቦባቸዋል። ዘፍ.19፣24 መዝ.48፣12 ሉቃ 17፣18=30 2ኛ ጴጥ.2፣6-8 ሮሜ1፣22=32

ይህ ግብረ ሰዶም በአሁኑ ጊዜ በመላው ዓለም ላይ እንደሰዶድ እሳት እየተቀጣጠለ ነው። በተለይም በሰለጠነው ዓለም ይህ ግብለ ሰዶም ሕጋዊ እንዲሆን የሚጠይቁ ብዙ ሰላማዊ ስልጮች ተደርገዋል። በብዙዎችም ዘንድ ተቀባይነትን እያገኘ ነው። ይህ ሁሉ የሚያስረዳን በዚህ በሐሳዊ መሲሕ ዘመን ይህ ዓይነቱ የግብረ ሰዶም ኃጢአት በገሀድ እንደሚፈጸም ነው። ማቴ.24፣15።

5ኛ ኃጢአተ እስራኤል፡- እስራኤል ሀገረ እግዚአብሔር ሕዝቡም ሕዝብ እግዚአብሔር ይባሉ እንደነበር በመጽሐፍ ቅዱስ ታሪክ ሁላችንም የምናውቀው ነው። እስራኤላውያን ግን በዚያን ጊዜ የአባቶቻቸውን አምላክ የእስራኤልን ቅዱስ እግዚአብሔርን ትተውና ረሰተው ሕጉንም ተላልፈው በአሕዛብ ጣታታት ያመልኩና ለጣታታቱም ይሰግዱ ነበር። እንደዚሁም ሁሉ በዚህ በሐሳዊ መሲሕ ዘመን ብዙ ሰዎች ከአምል

ኮተ እግዚአብሔር ወጥተውና ተለይተው ወደ ተለያየ አምልኮተ ጣኦት ይገባሉ። የአውሬው (የሐሳዊ መሰራት) ሰምና መንፈስ፤ መለያ ቁጥሩም ለሆነው 666 ላለበት ጣኦት ይሰጣሉ። ራእይ 13፤15

6ኛ ቅትለተ ዘካርያስ፦ ይህ ማለት የካህኑ የዘካርያስ መሞት፤ መገደል ማለት ነው። የእግዚአብሔር ካህን የነበረው ዘካርያስ የተገደለው በተልዕኮ ላይ እያለ በቤተመቅደስ ውስጥ በመሠዊያው አጠገብ ነበር። እርሱም የሞተው ጥፋት ኖሮበት ሳይሆን በግፍ ነው። እንደዚሁም ሁሉ አዕይንተ እግዚአብሔር የተባሉ ካህናት በሐሳዊ መሰራት ጊዜ አገልግሎታቸው ለእውነተኛው አምላክ ለኢየሱስ ክርስቶስ በመሆኑ መከራ ይደርሱባቸዋል፤ በአገልግሎት ላይ እንዳሉም ይገደላሉ። ሰለዚህ ይህ የሚያመለክተው የቅዱሳን ካህናት ን መከራ መቀበልና በሰማዕትነት ማለፍሲያን እን ሂናክና ኤልያስ ሌሎችም የተሰወሩ ቅዱሳን ወደዚህ ዓለም ተመልሰው መጥተው በዚህ አውሬ (ሐሳዊ መሰራት) ዘመን በሰማዕትነት ያርፋሉ። ት.ሚልክ. 4፤5 ማቴ. 23፤24-36 ራዕይ 11፤3-13

7ኛ ሞተ ወልደ እግዚአብሔር፦ ንጹሕና ቅዱስ የሆነው የእግዚአብሔር አብ የባሕርይ ልጅ መድኃኒታችን ን ኢየሱስ ክርስቶስ የሞተው ሰለ ሰውልጆች ፍቅርና ሕይወት እንጂ አንዳች በደል ኖሮበት አይደለም። ንጹሐ ባሕርይ አምላክ ሆኖ ሳለ እውነተኛ ፍርድ ሰለጠፋ ነው በቅንአተ አይሁድ የሞተው፤ እንደዚሁም በዚህ በሐሳዊ መሰራት ዘመን እውነተኛ ፍርድ ትጠፋለች፤ ፍትሕ ትገደላለች፤ ክርስቲያኖች ያለ አግብ ይታሰራሉ፤ ይሰቃያሉ፤ ይገደላሉ ማለት ነው። ዮሐ 15፤18=20 ማቴ.10፤16-20።

ሐዋርያው ቅዱስ ዮሐንስም በዚህ ሁኔታ ከጻፈ በኋላ እነዚህ ሰባቱ ዋና ዋና ኃጢአቶች በዚህ በሐሳዊ መሰራት ዘመን ከበሬቱ ይልቅ አይለውና ገነው ስለሚፈጸሙ ሰባት ራሶች ብሏቸዋል። ከዚህ በኋላ ደግሞ፦ «ዘንደውም ኃይሉንና ዙፋኑን ትልቅም ሥልጣን ሰጣን ሰጠው» ይላል ራዕይ 13፤2።

ዘንደ የተባለው ማነው?

የዘንደውን ማንነት ለማወቅና ለመረዳት ደግሞ ወደ ራዕይ 12፤3፤7- 9 እንመለሳለን። በዚህ በራዕይ 12፤3 ላይ «ታላቅ ቀይ ዘንደ» በማለት ሐዋርያው ቅዱስ ዮሐንስ ስለዘንደው ማንነት ይናገራል። ይህም ዘንደ የተባለው አባታችንን አዳምና እናታችን ሔዋንን ያሳተው ጥንተ ጠላታችን ዲያብሎስ ነው። ዘፍ. 3፤18

«ታላቅ» መባሉ የቀድሞ ተፈጥሮውንና ክብሩን ለመግለጽ ነው፤ የመላእክት ሁሉ አለቃ ነበርና። «ቀይ» ያለበትም ምክንያት ደግሞ ተፈጥሮው እንደሌሎቹ ብርሃናውያንና አሳታዊያን ቅዱሳን መላእክት ከአሳትና ከነፋስ ሰለሆነ ነው። መዝ.103፤4 ዕብ.1፤7 ሕዝ.28፤14 ኢሣ.14፤12።

ምድር ሁሉ አውሬን ይከተላል ራዕይ 13፤4

መላው ዓለም በአውሬው የተመሰለው ይህ ሐሳዊ መሰራት በሚያደርገው ምትሐታዊ ተአምር ይሳባል፤ ይደነቃል «እውነተኛ አምላክ ነው» እያለም ይከተለዋል ማለት ነው። በምትሀታዊ ተአምራቱ ሕዝቡን ሁሉ ያስገርም ዘንድ ሥልጣን ለሰጠው ለዘንደውም ይሰግዱለታል፤ ይገዙለታል። አውሬውን «ማን ይመስለዋል? ማንስ ይሰተካከለዋል? ብቸኛ ገናና አምላክ ነው» ብለው ያመልኩታል ማለት ነው። ዘዲ.13 ፤1-8 ማቴ.12፤38-39

አውሬው ተሳዳቢ ነው ራዕይ.13፤5-7

«አውሬው ታላቅንም ነገርና ስድብን የሚናገርበት አፍ ተሰጠው፤ በአርባ ሁለት ወርም እንዲሠራ ሥልጣን ተሰጠው።» ይላል። ራዕይ13፤5።

ይህ አውሬ (ሐሳዊ መሰራት) በመጀመሪያ እግዚአብሔርን ይሰድባል። እግዚአብሔር ማን ነው? የትስ አለ? እግዚአብሔር እኔ ነኝ፤ አምላክ እኔ ነኝ ይላል። እውነተኛውን አምላክ ሰዎች እንዳይረዱና እንዳያመልኩት እርኩስ መንፈስ በልባቸው እያሳደረ ያስታል። ዛሬም ቢሆን ክብር ምስጋና ይግባውና ጌታችን አምላካችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ «ፍጡር፣ አማላጅ» የሚሉ አሉ። እነዚህ ለአውሬው ጥርጊያ መንገድ የሚያዘጋጁ ናቸው። ምክንያቱም በዮሐ.1፤1-14 ላይ በመጀመሪያ ቃል ነበረ፤ ቃልም በእግዚአብሔር ዘንድ ነበረ። ቃልም እግዚአብሔር ነበረ... ቃልም ሥጋ ሆነ።» ተብሎ የተነገረለት እግዚአብሔር ወልድን ከባሕርይ አባቱ ከአብ ከባሕርይ ሕይወቱ መንፈስ ቅዱስ ለይቶና አሳንሶ ፍጡር አማላጅ ማለት ይህ እግዚአብሔርን መሳደብ ነው። ምክንያቱም እግዚአብሔር ፈጥሮ እንጂ ፍጡር አይደለምና፤ ተማላጅ እንጂ አማላጅ አይደለምና። ኢሳ.48፤12-16፤ 1ኛ ዮሐ.3፤7 ፤1ጢሞ. 3፤15-16 ፤ዮሐ. 1፤1-3 14 ፤ኤፌ.2፤10 ፤ሚል.2፤10 ዕብ. 13፤8 ፤መዝ.2፤8 ፤መዝ.109፤3 ፤ዕብ. 1፤5 ፤ማቴ.16፤13-17 ፤ዮሐ.2

0፣28 ፤ማቴ.3፣17 ፤ማቴ.17፣5 ፤ ዮሐ.9፣35-38 ፤ፊሊጆ1፣17-18 ፤ሮሜ 9፣5 ፤ትን.ኢሳ. 9፣6 ፤1ኛ ዮሐ.5፣2
0 ፤ ፊል. 2፣10 ፤ኢሳ. 45፣20-22 ፤ሉቃ. 2፣11 ፤ዮሐ.4፣42 ፤ሆሴ. 13፣4 ፤የሐዋ.4፣12 ፤ቲቶ.2፣12-13 ፤መ
ዝ.77፣67 ፤ ማቴ.28፣5-10 ፤ሉቃ.24፣5 ፤መዝ.46፣5 ፤ሉቃ.24፣51 ፤የሐዋ.1፣9-11 ፤መዝ.49፣1-4 ፤ትን.ኢሳ.4
0፣10 ፤ዘካ.14፣5 ፤1ኛ ተሰ.3፣12 ፤ፊሊጆ22፣12 ፤2ኛ ዮሐ.1፣9

አውሬው (ሐሳዊ መሲሕ) ስድቡን በዚህ አያበቃም አርባ ሁለት ወር ሙሉ የወደደውን ምትሐታ
ዊ ተአምር እየሠራ ራሱን ብቻ ከፍ በማድረግ የእግዚአብሔር ማደሪያ ይሳደባል። ይህል ሐዋርያው ቅ
ዱስ ዮሐንስ በዕራይ 13፣6

የእግዚአብሔር ማደሪያ ማን ናት?

1ኛ. እግዚአብሔር ማደሪያው ትሆን ዘንድ ከአንስተ ዓለም መርጦ የቀደሳትና ለተዋሕዶ የመረጣት እመ
ቤታችን ወላዲተ አምላክ ቅድስት ድንግል ማርያም ናት። መዝ131፣13 ከእግዚአብሔር ዘንድ የተሰጣትን
የአማላጅነት ክብር፣ የአምላክ እናት መሆኗንና ዘለዓለማዊ ድንግልናዋን መጠራጠርና መክድ ይህ የእግ
ዚአብሔር ማደሪያ መሳደብ ነው። ነቢዩ ቅዱስ ዳዊት ግን «ልዑል ማደሪያውን ቀደሰ።» በማለት ክብሯ
ን እና ልዕልናዋን ተናግሮለታል። ልዑል የተባለው እግዚአብሔር ሲሆን ማደሪያው የተባለችው ደግሞ እ
መቤታችን ቅድስት ድንግል ማርያም ናትና። መዝ. 45፣4

2ኛ. የእግዚአብሔር ማደሪያ የተባለችው እግዚአብሔር ሲሆን ማደሪያው ኢየሱስ ክርስቶስ በገዛ ደሙ
የዋጁት፣ ቅዱስ ስሙ የሚጠራበት፣ የሚቀደስበትና የሚሠለስበት፣ ቅዱስ ሥጋውና ክቡር ደሙ የሚፈተ
ትባት ቅድስት ቤተ ክርስቲያን ናት። የሐዋ. 20፣ 20 ፤ማቴ.21፣13 ፤ሉቃ.2፣49 ፤የሐዋ.5፣ 20

በዘመናችን የእግዚአብሔር ማደሪያ የሆናቸውን ቅድስት ቤተ ክርስቲያንን የሚነቅፋና የሚያቃልሉ አሉ።
እንዲሁም በማድረግ ለአውሬው መንገድ እየጠረገለት ነው።

3ኛ. ሌላው የእግዚአብሔር ማደሪያ የተባለው ታቦተ ሕጉ ነው። የታቦት ትርጓሜው ማደሪያ፣ መታያ፣
መገለጫ ማለት ነው። ንጉሥ በዙፋኑ እንዲገኝ እንዲገለጡ ታቦትም የእስራኤል አምላክ መገለጫ ነው
ና። ይልቁንም ቃሉንና ሕጉን የያዘው የጽላት ማደሪያ ነውና። ዘጸ.34፣12-18 ፣29ዘጸ.25፣8=22 ዘጸ.27፣2
0-21 ዘጸ.31፣1-7 8 ዘጸ.32፣15-16 ዘጸ.33፣7-11 ዘጸ.34፣1-5፣29 ዘጸ.40፣20-21 ዘዳ.9፣9-11 በአጠቃላይ አነ
ጋገር ታቦት በብሉይ ኪዳን እግዚአብሔር ለምሕረት ለሕዝቡ በሚገለጥበት ጊዜ ዙፋኑ ነው። በዘመነ ሐ
ዲስ ደግሞ ታቦተ ሕጉ የቅዱስ ሥጋውና የክቡር ደሙ ማክበሪያ (መሰዊያው) ነው። በአርቶዶክሳዊት ተ
ዋሕዶ ቤተ ክርስቲያናችን እምነት መሠረት በአዲስ ኪዳን የታቦቱና የጽላቱ ዋና አገልግሎት የቅዱስ
ቁርባን የክብር ዙፋን ነው። በቅዱስ ጊዜ ካህኑ ሥርዓተ ቅዳሴውን የሚያከናውነው ኅብስቱን ሥጋ መለ
ኮት ወይኑን ደመ መለኮት ወደመሆን የሚለውጠው በዚህ በታቦቱ ላይ ነው። የደብተራ ኦሪት ጽላት እግ
ዚአብሔር በደመና ተሰውሮ ሙሴንና አሮንን የሚያነጋግርበት ለእስራኤል ብቻ በረድኤት የሚገለጥበት
ዙፋን ነበር። ይህ ግን የአምላክ ሥጋና ደም የሚፈተትበት የምሕረት ምስዋዕ ነው። ዘዳ 10፣1-5 ኢያሱ
3፣13-17 6፣12 211ኛ ሳሙ5፣1-12 2ኛ ሳሙ6፣1-12 1ዜና13፣1-14 1ዜና15፣1-2 የሐዋ7፣35-46 2ቆሮ6፣14
-18 ዕብ9፣1-9 ራዕይ11፣19 በታቦተ ሕጉ ላይ «አልፋና ኦሜጋ ፊተኛውና ኋላኛው መጀመሪያውና መጨረ
ሻው የዘላለም አምላክ ኢየሱስ ክርስቶስ» የሚል ነው። ዘጸ3፣14 ራዕይ 1፣8 22፣13 የእግዚአብሔር ቃ
ል «ከሰማይና በምድርም በታች ያለ ጉልበት ሁሉ ለኢየሱስ ክርስቶስ ስም ይንበርክክ።» (ኢሳ.45፣23 ፊ
ልጵ.2፣10) እንዳለ በታቦተ ሕጉ ፊት የምንሰግደው ለአምላካችን ለኢየሱስ ክርስቶስ ቅዱስ ስም ነው። (
ኢሳ.9፣6 ሉቃ.1፣49-50 ዘጸ.33፣7-11 መዝ.5፣7 131፣2 ኢያሱ.7፣6 ዮሐ.4፣24)

አውሬው የሚቀረው የለም በሰማይ የሚያድሩትን ቅዱሳን ሁሉ ማለትም ቅዱሳን መለእክትን፣ ነ
ቢያትን፣ ሐዋርያትን፣ ጸድቃንንና ሰማእታትን ይሰድባል። ዛሬም አንዳንዶች በሰማይ የሚያድሩትን የእግ
ዚአብሔር ባለማሎች ቅዱሳን መለእክት ጸድቃን ሰማዕታት ሲሰድቡ ይሰማሉ። መጽሐፍ ቅዱስ ግን ቅዱ
ሳን በሙሉ በምእመናን ዘንድ እስከ ዘለዓለም ድረስ ሲታሰቡ እንደሚኖሩ መታሰቢያቸውም እንደማይጠ
ፋ መታሰቢያቸውንም በማድረግ በረከት እንደሚገኝ በሚገባ ያሰረዳናል። (መዝ.111፣6 ምሳ.10፣7 ኢሳ.56፣
4-7 ማቴ.10፣40-42)።

እንግዲህ ይህን መጽሐፍ ቅዱሳዊ እውነታ መጠራመርና መክድ፤ የእግዚአብሔር ቅዱሳን መሳደ
ብ የአውሬው ተግባር መሆኑን ማሰተዋል ያስፈልጋል። (ዘዳ.12፣1-15 2ነገሥ.2፣23-25 መዝ.30፣18 መዝ.10
4፣14-15 ማቴ.12፣34-37) ሰለሆነም ጌታችን መድታኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በማቴ 24 ላይ የሰው ልጅ
ዳግም በክብሩ ሲመጣ ከሰው ልጆች በእምነት የጸና ያገኝ ይሆንን? ብሎ የተናገረውን ኃይለ ቃል ሁል ጊ

ዜ በማስተዋል ከእምነታችን እንዳንናወጥ መጠንቀቅ አለብን። ሉቃ.18፥8 1ቆሮ10፥12 2ቆሮ13፥5 ዕብ3፥12

ዛሬ እኛ የምንጨነቅላትና የምንጓጓላት ይህኛ ከንቱ ዓለም ነገ እንደወረቀት ተጠቅልላ ታልፋለች። ኃላፊና ጠፊ ከንቱ መሆኗን አውቀውና ተረድተው እንደመርገም ጨርቅ የናቋት፤ በሃይማኖታቸው እስከመጨረሻው ድረስ ጸንተው አምላካቸውን መሰለው የኖሩ ሁሉ ግን በመጨረሻው ጊዜ በሰማያዊቷ ኢየሩሳሌም (በመንግሥተ ሰማያት) ለዘላለም ብርሃን ለብሰው ብርሃንን ተጎናጸፈው በደሰታ ይኖራሉ። ማቴ13፥43 ማቴ24፥13 ሉቃ10፥41-42 1ኛ ዮሐ2፥17 ራዕይ2፥10 2ኛ ጴጥ3፥4-13 ራዕይ21፥14።

ስለዚህ ሁላችንም ከዛሬ ጀምረን የእግዚአብሔርን መንግሥቱንና ጽድቁን ልንፈልግ ይህንንም ክፉ ዘመን ልንዋጅ (ልንመረምር) ይገባል። ሮሜ13፥11 ኤፌ5፥14-17 የድህነት ቀን ዛሬ ነውና። 2ኛ ቆሮ6፥2

ከአውሬው ጋር ውጊያ የሚገጥሙት ቅዱሳን፡- ራዕይ11፥1-13

«ለሁለቱም ምስክሮች ማቅ ለብሰው ሺህ ከሁለት መቶ ሰድሳ ቀን ሐሳዊ መሲሕ በሚሰለጥንበት ዘመን ልክ ያስተምሩ ዘንድ ከዓለምፍጥረት ጀምሮ በበጉ ደም የታተሙትንና ሰማቸው በሕይወት መጽሐፍ ላይ የተጻፉትን ያጽኑ ዘንድ። ራዕይ11፥3

ሁለቱ ወይራዎችና ሁለቱ መቅረዞች የተባሉት ከነቢያት ኤልያስና ከአበው ደግሞ ሂኖክ ናቸው። የእግዚአብሔር ባለሚሎች የሆኑ እነዚህ ሁለት መምህራን ናቸው። በትምህርታቸው የሰውን ልቡና ብሩህ ያደርጋሉና። እነርሱም እስከዛሬ ድረስ የሞትን ጽዋ ሳይቀምሱ በብሔር ሕያዋን ያሉ ናቸው። (2ኛ ነገ.2 ፥11 ዘፍ5፥24 ዕብ11፥5) በፍጻሜው ዘመን ግን መጥተው ስለአውሬው ሐሳዊ መሲሕ መሆንና ስለታላቁ ጌታ ሰለፈጣሪያችን ሰለኢየሱስ ክርስቶስ ታላቅነትና አምላክነት ይመሰክራሉ። ጠላቶቻቸውን የሚያጠፋ እሳት ከአፋቸው ይወጣል ሰማዩንም ያዝዙታል። ይህም ማለት ዝናም ለዘር ለዘር ጠል ለመከር እንዳይሰጥ ይከለክሉ ዘንድ ሥልጣን አላቸው ማለት ነው። ነቢዩ ኤልያስ በዘመኑ በአክዓብና በኤልሳቤል ተቆጥቶ ለአምልኮተ እግዚአብሔር ቀንቶ 3 ዓመት ከ6ወር ዝናብ እንዳይዘንም ሰማዩን አገዝት ነበርና ነው። (1ኛ ነገ17፥1-7 ያእ.5፥17)።

የሐሳዊ መሲሕንም ምትሐታዊ ተአምር በአማናዊ ተአምር ያከሸፋታል። ይህም ሊቀ ነቢያት ሙ- የግብጽ ጠንቋዮችን አስማት እንዳከሸፈው ማለት ነው። ሐሳዊ መሲህ «አምላክ አይደለም» «ሰማዩንና ምድሩን የብሱንና ባህሩን የፈጠረ አምላክ እግዚአብሔር አለ» ብለው መስክረውና አስተምረው ከፈጸሙ በታላ በሐሳዊ መሲህ እጅ በሰማዕትነት ያርፋሉ። ማቴ.10፥32 ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በተሰቀለ ባት ሀገር በኢየሩሳሌምም ሕዝብና አሕዛብ እያየው ሥጋቸው ሶስት ቀን ተኩል ተኝቶ ይታያል። የሐሳዊ መሲህ ግብረ አበሮች በዚህ ደስ ይሰኛሉ። እርስ በርሳቸው የደሰታ መግለጫ ሰጦታ ይለዋወጣሉ እነዚህ ሁለቱ ወይራዎች የተባሉት ነቢዩ ኤልያስና ሂኖክ ሐሳዊ መሲህን በመቃወም የክርስቶስ ወገኖች በእምነታቸው እንዲጸኑ በማድረጋቸውም ሥጋቸው እንዳይቀበር ሐሳዊ መሲህ ይከለክላል። ከሶስት ቀን ተኩል በታላም ነፍሳቸው ከእግዚአብሔር ዘንድ መጥታ ትዋሕዳቸዋለት። ሁሉም በሚሰበሰቡበት በቀኑ እኩሌታ ወደዚህ ዉጡ። የሚላቸውን ታላቅ ድምጽ ከሰማይ ይሰማሉ። ጠላቶቻቸውም እየተመለከታቸው ወደ ሰማይ በደመና ይወጣሉ። በታላቅ ክብርም በደመና ወደ ሰማይ ይነጠቃሉ። በዚህም ታላቅ የምድር መናወጥ ይሆናል ከከተማይቱም አሥር እጅ ይወድቃሉ በመናወጥ ሰባት ሺህ ሰዎች ይገደላሉ። በምድርም ላይ የቀሩትንም ታላቅ ፍርሃት ይይዛቸዋል። ራእይ11፥7-13

ከምድር የሚወጣ ሌላ አውሬ ራእይ13፥11

ሐዋርያው ቅዱስ ዮሐንስ በራእይ 13፥11 ላይ «ሌላም አውሬ ከምድር ሲወጣ አየሁ የበግ ቀንዶችም የሚመስሉ ሁለት ቀንዶች ነበሩት።» ይላል

ይህ በግ መስሎ ይመጣል የተባለው አውሬ መንፈሳዊ መስሎ የሚመጣው ሐሳዊ ኤልያስ (ሐስተኛው ኤልያስ) ነው። በፍጻሜ ዘመን ኤልያስ እንደሚመጣ አስቀድሞ ስለተገለጸ ሐሳዊ መሲሁ ይህንን ምክንያት አድርጎ ለማሰመሰል የቀሩትንና በእርሱ ያላመኑትን ሌሎችን በይበልጥ ለማሳመን ሐሳዊ ኤልያስን ያዘጋጃል። (ት.ሚል-4፥5)

ከየብስ የተነሳ ማለቱ ደግሞ ሐስተኛው ኤልያስ የሚመጣውና የሚነሳው የፊተኛው የሐሳዊ መሲህ ሥልጣንና መንግሥት ከተደላደለ በታላ ስለሆነ ነው።

የበግ የመሰሉ ሁለት ቀንዶች አሉት የተባሉትም እርሱ አስከትሎአቸው የሚመጡት ሐስተኛ ኤልያስና ሐስተኛው አብድዩ ናቸው። ነቢዩ ኤልያስ በዘመኑ ሁለት ደቀ መዛሙርት ነቢዩ ኤልሳእና አብድዩ እንደነበሩት ማለት ነው። በግ ይመሰላል ማለት ኤልያስ ነኝ ይላል ኤልያስን ለመምሰል ይሞክራል፤

ማቴ.7፥15 2ኛቆሮ.11፥14 በምትሐትም እሳት ከሰማይ ያወረደ መስሎ ያሳያል፤ ሰዎችም እውነተኛው ኤል ያስ መስሎአቸው በሚከተሉት ጊዜ ሐሳዊ መሲህ አምላክ እንደሆነ ይናገራል፤ ያስተማምናል። ምክንያቱም ነቢዩ ኤልያስ በዘመኑ ከሰማይ እሳት አውርዶ ነበርና ነው (2ኛ ነገ.1፥9-13)

እንግዲህ ከላይ በተገለጸው መሠረት 666 የአውሬው (የሐሳዊ መሲህ) የሰሙ ቁጥር ነው። ስሙም መርምያዋያስ ነው። እንግዲህ 666 የሚለውን ማተተም በወዳጆቹ ቀኝ እጅና ግምባር ላይ ያትማል ማለት ነው። እነዚህ ሰዎች በአውሬው ዘንድ ባለሚልነትን ያገኛሉ። 666 የሚለውን የአውሬውን መለያ ቁጥር በእጃቸው ወይም በግባራቸው ላይ ያላሳተሙት ግን እንዳይሸጡና እንዳይገዙ በሐሳዊ መሲህ ይከለክላሉ (ራእይ13፥16-7)

በመጨረሻሰ?

ከዚህ ሁሉ በኋላ በእግዚአብሔር ዘንድ ቀነ ቀጠሮ የተያዘላት ዓለም ወይ ፍጻሜዋ ታመራለች ጣእምዋ ለዛዋ ሁሉ ይማጠጣል ፍጻሜ ዓለም ይሆናል። ምድር ከመሠረታ ትናጋለች ፀሐይ ትጨልማለች ፤ ከዋክብትም እንደ ቃሪያ ፍሬ ከሰማይ ይረገፋሉ። (መዝ.12፥2 ኢሳ.13፥6-13 ኢዩ.2፥10-11 30-32 ማቴ.24፥29-31 ራእይ.6፥12-17) በታላላቅ ድንጋዮች የታተሙ መቃብሮች በውሰጣቸው የያዙአቸውን ሙታን ይሰጣሉ የሙታን ሥጋ ከረጅም የእንቅልፍ ዓለም ይባንንና ሁሉም ወደ ፍርድ አደባባይ ይሰበሰባሉ ታላቁ ዘንድ ለብዙዎች ስህተት ምክንያት የሆነው ዲያብሎስ ከነሰራዊቱ ለዘላለም በማይፈታ በእሳት ሰንሰለት ታሰሮ ወደ ገሃነመ እሳት ይጣላል። ፊተኛው ሰማይና ምድር ከፍጡራን ፊት እንደወረቀት ተጠቅልለው ያልፋሉ ስፍራም አይገኝላቸውም ለዘላለምም ያልፋሉ። (ኢሳ.13፥6-13 መዝ.12፥17 1ኛ ተሰ.4፥13-18 2ኛ ጴጥ.3፥10)

በበጎ ደም የተዋጁና ሃይማኖታቸውን የጠበቁ ታማኝ የክርስቶስ ልጆች ገናናውንና ታላቁን አምላክ ኢየሱስ ክርስቶስ ሊቀበሉ በታላቅ ክብር በደመና ወደ ሰማይ ይነጠቃሉ። የድንግል ማርያም ልጅ የባሕርይ አምላክ ኢየሱስ ክርስቶስም በታላቅና እጅግ አስፈሪ በሆነ መለኮታዊ ግርማ የብዙ በሚሆኑ አልፎ አለፋት ቅዱሳት መለክት ታጅቦ ይመጣል። ዘካ.14፥6 ማቴ.25፥31 1ኛ ተሰ.4፥16 ኡት! በዚያን ጊዜ በፊት ችሎ የሚቆም ማን ይሆን? (ኢዩ.2፥11)አመጣጡም እንደቀድሞው ከሃና ወደ ቀያፋ ከዚያም ወደ ጴሊጦስ አደባባይ እያንገላቱ ሲወሰዱት ዝም እንዳለ በዚህ ዓይነት አመጣጥ አይደለም። የሚመጣው በሚያስፈራና በሚያስደነግጥ መለኮታዊ ግርማ ክብር (መዝ.49፥2) መጥቶም ዝም አይልም እሳት በፊቱ ይነዳል ኃጥአንን ከፊቱ ጠራርጎ ወደ ገሃነመ እሳት የሚጨምር ጥቅል አውሎ ነፋስም አለ። (ማቴ.24፥30 ራእይ1፥7)

እረኛ በጎቹን ከፍየሎቹ እንደሚለይ ጸድቃንን ኃጥአንን በግራው ያቆማቸዋል። በቀኙ ያሉትን «እናንተ የአባቱ ቡሩካን ወደ እኔ ኑ ወደ አባታችሁ ደስታ መንግሥተ ሰማያት ግቡ»። ብሎ ለዘላለም ሕይወት ይጠራቸዋል። በግራው ያሉትን ደግሞ እጅግ በሚያስፈራና በሚያስደነግጥ የቁጣ ቃል «እናንተ ርጉማን ለሰይጣንና ለመላእክቱ ወደ ተዘጋጅው ወደ ዘላለም እሳት ከእኔ ሂዱ።» ይለቸዋል። ኢየሩሳሌም ሰማያዊት ለባልዋ እንደተሸለሙት ሙሽራ ተዘጋጅታ ከእግዚአብሔር ዘንድ ትወርዳለች ማለት ለምእመናን ትሰጣለች። ምእመናንም ርስት መንግሥተ ሰማያትን ይወርሳሉ ብርሃን ለብሰው ብርሃንን ተጎናጽፈው ለዘላለም በደስታ ይኖራሉ። (ማቴ.25፥31-46 ፤ራእይ21፥1-2)

ኦርቶዶክሳውያን! ነቢዩ ኤርምያስ «እግዚአብሔር አንዲህ ይላል፡- በመንገድ ላይ ቁሙ ተመልክቱም የቀደመችውንም መንገድ ጠይቁ መልካሚቱ መንገድ ወዴት እንደሆነች እውቁ በእርሳዎም ላይ ሂዱ ለነፈሳችሁም እረፍት ታገኛላችሁ» (ት.ኤር.6፥16) በማለት እንደተናገረው በቀደመችው መልካሚቱ የሕይወትና የጽድቅ መንገድ በቅድስት ኦርቶዶክሳዊት ተዋሕዶ እምነታችን እስከ መጨረሻው ድርስ ጸንተን ልንኖር ይገባል። ለዚህም የእግዚአብሔር ቸርነት የድንግል ማርያም አማላጅነት አይለየን አሜን።

ብኩርና ከሚለው መምህር ጥበበ ሥላሴ በ1992 ካሳተሙት መጽሐፍ ላይ የተወሰደ።